

Dendrobium phalaenopsis Fitzg

Vindplaats:

De eerste exemplaren van deze zeer bekende orchidee werden omstreeks 1880 in Noord Queensland (Australië) ontdekt en later ook op kleinere eilanden in de Torresstraat. En verder naar het westen op verschillende eilandgroepen bijv. de Tanimber eilanden, waaronder het eiland Larat.

Het was in de vooroorlogse periode in het voormalig Ned. Indië gedurende één van de meest gekweekte orchideeën samen met de bekende maanorchidee, de "angrek boelan", onze Phalaenopsis ambities. En thans één van de belangrijkste soorten voor de handel, waarbij de donkerpaarse kruisingen de boventoon voeren.

Omschrijving:

De pseudobulben kunnen bij grote planten tot 70 cm hoog worden.

De jonge loten zijn bebladerd met lichtgroene, ca 12 cm lange bladeren, die echter binnen het jaar voor een groot deel van onderen af aan geel worden en afvallen bij het rijp worden van de bulben. De eindstandige bloemstengels ontstaan in de herfst, soms meerdere aan een bulb; ook wel aan overjarige bulben.

Het aantal bloemen kan variëren van 5-15. De petalen/sepalen van de ca 7 cm brede bloemen zijn meestal roze (zelden wit) en de lip is altijd veel donkerder, soms donker paarsrood.

De bloemen blijven weken lang goed, zelfs als ze in een vaas gezet worden.

Er komen in de natuur enkele variëteiten voor zoals: de var. hololeucum, met zuiver witte bloemen. Deze is uiterst zeldzaam. En de var.

rothschildianum, met zeer grote bloemen van bijna 10 cm doorsnee.

Cultuur:

Een plant voor de warme kas met een hoge luchtvochtigheid en vooral veel (75%) licht.

Potcultuur is het gemakkelijkst, hoewel vele Dendrobium soorten het op een varenblokje heel goed doen. Het beste is een, naar verhouding kleine, stenen pot te nemen.

Als substraat voldoet zuiver osmunda heel goed. Belangrijk is "stevig" oppotten, want losse of wiebelende planten vormen geen wortels. Als oppotmateriaal zou ook dennenschors gebruikt kunnen worden maar dan zal de plant tijdelijk gesteund moeten worden totdat de wortels het materiaal geheel bij elkaar houden.

De groeitijd begint na een rustperiode, die na de bloei (winter) aangehouden moet worden.

Zolang de jonge scheuten geen wortels hebben dient men zeer voorzichtig te gieten; liefst alleen in de ochtenduren. Zodra wortels in grote getale onder aan de jonge spruit verschijnen en zich in het potmengsel verspreiden kan weer normaal worden gegoten en is de plant ook heel dankbaar voor vloeibare mest.

De groei gaat zo de zomer door. Bij de vorming van het laatste blad moet het gieten steeds meer beperkt worden om de nieuwe bulben de kans te geven om af te rijpen en daardoor bloeistengels te vormen in het najaar of de winter.

Veel licht speelt dan een rol. Helaas zijn in ons Hollandse klimaat de mist en het sombere weer soms spelbrekers voor de vorming van bloeistengels. Met enkele uren extra licht (TL-buizen) op 50 a 60 cm van de planten vandaan kan al veel teleurstelling worden voorkomen.

Grote temperatuursdalingen (koude tocht) kunnen de bloemen van deze Dendrobium niet verdragen. Ze slaan dan dicht en herstellen zich niet meer. Bij het transporteren van bloemtakken uit de warme kas moeten deze behoorlijk beschermd worden; in een doos of plastic zak.

Als kamerplant is deze Dendrobium en de nauw verwante D.bigibbum niet aan te raden.

juni 1975